

Szerelmes pornográfia

A Márta botránykönyvnek született. Erotikus és már-már szabad-szájú versezete, Zichy Mihály pornográf rajzai miatt csak zárt fóliában engedélyezték az árusítását. A Márta érdemtelenül jutott ilyen hírnévhez. Ez a könyv egy megható dokumentum: egy öregedő, erőiben megfogyatkozott férfiú fellángoló, mindent elsöprő szerelme által visszaszerzett és megsokszorozódott férfiasságának örömdója.

<https://moly.hu/konyvek/subah-zoltan-marta>

Kérem segítsen! Nem tudom eldönteni: az ön versei melyik műfajba tartoznak. Pornográf versek? Hiszen súlyosan sértik a jó ízlés határát! Vagy szerelmes versek? Hiszen a sorok olykor éteri magasságba szárnyalnak!... Ó, bárcsak engem szeretne valaki ennyire!

Szántó Gábor: A költő postája. Ország Világ, 1988/52. sz. p. 18. [olvasói levél]

A Márta-líra sem a szerelemről szól, a szeretkezés a téma. Amikor már-már impotensnek gondoltam magam, elementáris élmény volt minden találkozásunk. Muszáj volt megírni, és az örömtől szinte ordítva eszembe sem jutott, hogy kipontozzam a trágárnak mondott szavakat. Nem kerülgettem a kását, nem finomkodtam. Különben is: az ágyban nincs trágár szó, ott minden máskülönben kerülendő kifejezés helyénvaló ugyanúgy, mint ezekben a versekben.

Piroska Gergely: Márta pótolhatatlan. TOP Magazin, 1997. november. p. 1.

Kellemes csalódással szolgált a pornó-ígéretű Subah Zoltán vers-fűzére, a Márta. Gyakorlott költőt kell sejteni a szerzőben – oly könnyeden és sanzon-modorban verselőt, amilyen talán csak Baranyi Ferenc tud lenni a jelenkori költők közül, vagy a régebbiekből Heltai Jenő. Valamennyi vers arról szól, hogy Márta miféle önfeledt játékokkal képes újabb és újabb gyönyörökben részeltetni a már öregedő és az impotenciával csaknem összebékült költőt. Örvendezés, hála adja az alaphangot, kitűnő költői játékosággal, humorral és öniróniával. Subah összeszokott szeretők bece-szavaival aposztrofálja az eddig elég szűkös szókészlettel illetett testtájakat, folytonosan mozgásban tartva képzeletünket és jókedvünket.

Berkes Erzsébet: Papedli – most!: Könyvkiadásunk irányairól. Mozgó Világ, 1990/6. sz. p. 96.

Egyszer él az ember. Bolond, aki nem akar boldog lenni. De mondok valamit: ezek a versek a „mártázásról” nem szégyellnivaló magánügyek, biztosan segítenek egy csomó embernek fölszabadulni. Azt mondom nekik: ne légy szemforgató, ne szégyelld a vágyaidat, élvezz és adj élvezetet annak, akit szeretsz...

Szántó Gábor: Mártázó poéta. Ász Tavasz Magazin. 1991. p. 42.